

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Knud V. Jensen: Det maa vel erkendes, at Tidspunktet for Behandlingen af et Lovforslag om Støtte til Industri og Haandværk ikke er det allerbedste, naar man befinder sig i en Situation som den, vi i Øjeblikket er inde i, hvor Industrivirksomheder og Haandværksvirksomheder har lukket deres Porte og sat deres Folk paa Gaden, netop de Folk, som det er Lovforslagets Hensigt at skaffe Beskæftigelse til. Imidlertid er det vel ikke de enkelte industridrivende eller Haandværkere, som har nydt godt af den hidtidige Lov, eller som skal nyde godt af en eventuel Forlængelse af Loven, der har været afgørende for Etableringen af den verserende Konflikt, og i øvrigt, uanset Konflikten og det Tab, den kan paaføre det danske Erhvervsliv, maa der som i de forudgaaende Aar ogsaa i den kommende Tid være en Interesse for at øge Beskæftigelsesmulighederne, og her mener jeg, Staten fortsat, saaledes som ogsaa fremhævet af den højtærede Minister for Handel og Industri i Forelæggelsestalen, maa yde sin Støtte.

Man kan nu drøfte, hvorvidt det er en Kriseforanstaltning, der her er Tale om, og i hvilken Udstrækning Kriseforanstaltninger skal fortsættes, men det afgørende maa formentlig være, om de Maal, der er sat ved Lovgivningens Begyndelse, er naaet, eller om der fortsat er en Trang til Støtte ved saadanne Statsgarantier eller Statslaan, saaledes som forudsat ved tidligere Behandlinger af disse Spørgsmaal i dette høje Ting, og saaledes som det har givet sig Udtryk i den Virksomhed, der i Henhold til Lovens Bestemmelse er udfoldet.

Den nuværende Lov var til Behandling i 1934, og der blev dengang fra flere Sider peget paa den historiske Udvikling, som denne Lovgivning har gennemlevet. Den begyndte i det smaa allerede i 1926—27. Ved Fornyerelser og Forbedringer samt ved en Koncentrering af sideløbende Foranstaltninger er man naaet til det, der af Rigsdagen blev anset for at være det for Tiden ønskelige, idet der knyttedes til Lovbestemmelser om Hjemmel for Støtte til Industrien ved Overtagelse af større Leverancer i Indlandet og Hjemmel for Overtagelse af Garantier til Fremhjælpning af Haandværkets Produktion. Det kan ikke siges, at denne Lov efter 2 Aars Forløb nu har udtjent. Der er efter min Formening i Dag den samme Nødvendighed til Stede for, at Staten træder til og yder sin Medvirkning til en Forøgelse af Produktionen og til en

Forøgelse af Beskæftigelsen. Naar derfor den højtærede Minister ved Forslagets Forelæggelse gav Udtryk for, at Loven har været til megen Nytte, og at det maa anses for særdeles ønskeligt at faa dens Gyldighed forlænget, er jeg ganske enig med ham deri.

Jeg finder ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger til Lovforslagets Indhold, idet Loven jo foreslaas forlænget uændret. Det i Henhold til den bestaaende Lovs §§ 5, 10 og 14, 1ste Stykke, fastsatte Beløb til Udlaan til Industri og Haandværksvirksomheder af Erhvervenes Laanefonds Midler, henholdsvis 2 og 1 Mill. Kr., kan jo ydes som Laan til Industrien til Opretholdelse og Udvidelse af Beskæftigelsen, naar udenlandsk Konkurrence eller andre Forhold maatte give Anledning dertil, og til Haandværket i Særdeleshed for at opretholde bestaaende Virksomheder, naar disse er vanskeligt stillede — i begge Tilfælde under Forudsætning af, at der ikke derved paaføres andre indenlandske Virksomheder usund Konkurrence. Disse Beløb paa henholdsvis 2 Mill. Kr. og 1 Mill. Kr. foreslaas altsaa uforandret og anvendt efter de hidtidige Bestemmelser.

Med Hensyn til Tilskuddet til Fremme af Bestræbelser for Indvinding af nye Omraader for dansk Produktion er Beløbet igennem Tiderne blevet forhøjet fra 25 000 til 40 000 Kr. og fra Finansaaret 1930—31 til 80 000 Kr., derefter i Finansaaret 1932—33 fastsat til 60 000 Kr., medens det i de senest forløbne 2 Aar har været fastsat til 100 000 Kr., hvilket Beløb altsaa ogsaa foreslaas stillet til Raadighed i de kommende 2 Aar. Der er her, som for de øvrige Beløbs Vedkommende, dette at bemærke, at uanset om Beløbene viser sig at være større end det, der findes naturlig Anvendelse for, bruges der ikke flere Midler, end hvad der netop anses for nødvendigt. Dette gælder ogsaa det tredje Stykke i det foreliggende Lovforslag om Ministerens Bemyndigelse til inden for et samlet Beløb af 200 000 Kr. at yde Tilskud til — eventuelt efter Omstændighederne med Tilbagebetalingspligt — Fremme af Eksportmulighederne ved de i Lovens § 19 nævnte Foranstaltninger, f. Eks. Oprettelse af Konsignations- og Prøvelagre, Demonstration af Produktionens Egenskaber i Brug; Deltagelse i eller Iværksættelse af særlige Udstillinger, Foranledigelse af Studiebesøg her i Landet, Udsendelse af Reklamer o. s. v. I fjerde Afsnit i Forslaget henvises til den bestaaende Lovs § 4, hvorefter Ministeren for Handel og Industri kan yde Garanti for Laan til industrielle Virksom-